

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Ømann.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Typograf Knud Brørup vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 3. oktober 1968.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Hanne Reintoft* til arbejdsministeren:

„Vil ministeren drage omsorg for, at antallet af dage, hvorunder der kan oppebæres understøttelse ved arbejdsledighed, forlænges yderligere, således at arbejdsløshedsunderstøttelse ved uforskyldt ledighed kan oppebæres hele året?“

Hanne Reintoft: Der har hele sommeren været talt om det store antal arbejdsledige, og der er i hvert fald talt mange ord om det, uden at vi har nået synderlige resultater. Midt i alle planer, kort- som langsigtede, mere eller mindre effektive, er der en tilbøjelighed til at glemme de ting, man kan gøre for at lette trykket for dem, der allerede er ledige. Den fulde dækning for tab af arbejdsfortjeneste lader til at være en utopi, men nu har efterhånden en del arbejdsløse været ledige så længe, at de er ved at have opbrugt deres understøttelsesret. Det vil sige, at mennesker, der er ramt af uforskyldt, oven i købet ekstra langvarig arbejdsløshed, og som konsekvent har betalt til deres forsikring, bliver henvist til at søge offentlig hjælp på et socialkontor i stedet for at få den forsikringssum udbetalt, de har krav på.

Man har for nylig fra ministeriets side forlænget det tidsrum, hvori understøttelse kan oppebæres, fra 270 til 285 dage. Der må heri ligge en anerkendelse af, at den hidtidige grænse var urimelig. Jeg vil derfor spørge ministeren, om han ikke snarest vil sørge for, at arbejdsløse i hele deres ledighedsperiode kan oppebære den understøttelse, som de har et berettiget krav på, i stedet for at vi koster dem på socialkontoret. Mange fagforeningsledere kan i øvrigt be-

kræfte, at mange mennesker slet ikke vil bruge den udvej. Det er i forvejen en ydmygelse at være arbejdsløs og føle sig overflødig; den føles ekstra stærk, hvis man skal gå på socialkontor, og det bliver meget ofte til, at folk i stedet for hutler sig igennem under eksistensminimum, eller at konen må tage ekstra morgenarbejde o. lign. Ministeren kan ved stikprøver som dem, jeg selv har foretaget, konstatere, at der i de forskellige arbejdsløsheds-kasser allerede er en hel del medlemmer, der er i en sådan situation.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Jeg kan først gøre opmærksom på, at forlængelsen af perioden fra 270 til 285 dage er en forlængelse, der er vedtaget ved lovændringen i folketinget her i foråret, og ikke noget, som falder inden for, hvad der kan gøres administrativt.

Understøttelsesåret i henhold til arbejdsløshedsforsikringsloven begynder den 1. oktober, og det af fru Hanne Reintoft nævnte spørgsmål kan således tidligst få praktisk betydning om ca. 10½ måned. Inden da vil vi her i tinget have haft lejlighed til at behandle arbejdsløshedsforsikringsloven, herunder det nævnte spørgsmål, i sammenhæng, bl. a. på baggrund af den betænkning, som arbejdsløshedsforsikringsudvalget af 1964 i nær fremtid vil afgive.

Under disse omstændigheder finder jeg det hverken rigtigt eller påkrævet på nuværende tidspunkt at tage stilling til enkeltheder i loven.

Hanne Reintoft: Jeg takker for det tilsagn, jeg kan forstå der ligger i ministerens svar om, at der måske bliver gjort noget ved spørgsmålet; men jeg kan ikke helt bøje mig for, at det ikke får praktisk betydning før om 10½ måned. Der er f. eks. i skræddernes fagforening her i København folk, der forleden dag er blevet henvist til socialkontoret efter de gældende regler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kjær Rasmussen* til undervisningsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at svømmehallen på Danmarks højskole for legemsøvelser beslæglægges ca. 5 undervisningstimer pr. uge til kongens badning